

ΕΦΕΤΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

Αριθμός 328/2018

ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές Αμαλία Μήλιου, Πρόεδρο Εφετών, Αικατερίνη Κοκόλη, Εφέτη, Θεόκλητο Καρακατσάνη, Εφέτη □ Εισηγητή και από τη Γραμματέα Γ.Λ..

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Νόμιμα φέρεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου (άρθρο 19 Κ.Πολ.Δ.) η υπό κρίση από 28-4-2016 και με Γ.Α.Κ. □./4-5-2016 και Ε.Α.Κ. □../4-5-2016 έφεση των εναγομένων □□ και □□, στην από 24-10-2014 και με Γ.Α.Κ. ../24-10-2014 και Α.Κ. □/24-10-2014 αγωγή του □□ ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Πειραιά, η οποία (έφεση) απευθύνεται κατά του ανωτέρω ενάγοντος και κατά της με αριθ. 631/2016 οριστικής απόφασης του ανωτέρω Δικαστηρίου, που εκδόθηκε επί της άνω αγωγής, αντιμωλία των διαδίκων, κατά την τακτική διαδικασία και δέχθηκε εν μέρει την αγωγή. Η έφεση ασκήθηκε κατά τις νόμιμες διατυπώσεις και εμπρόθεσμα (άρθρα 495 παρ.1 και 2, 500, 511, 513 παρ.1 περ. β □ εδ. α□, 516 παρ.1, 517 εδ. α□ και 518 παρ.1 Κ.Πολ.Δ.), δεδομένου ότι η εκκαλούμενη απόφαση επιδόθηκε στους εκκαλούντες στις 7-4-2016, όπως προκύπτει από τις υπ□ αριθ. □./7-4-2016 και □./7-4-2016 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Εφετείο Αθηνών . □, ενώ η έφεσή τους κατατέθηκε στη γραμματεία του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου στις 4-5-2016. Επομένως, η έφεση πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή (άρθρο 532 Κ.Πολ.Δ.) και να εξεταστεί, κατά την αυτή ως άνω διαδικασία, ώστε να διακριβωθεί το παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων της (άρθρο 533 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ.), ενόψει και του ότι καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο άσκησης έφεσης, κατ□ άρθρο 495 παρ. 3 του Κ.Πολ.Δ, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο τρίτο του άρθρου 1 του ν. 4335/2015.

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1, 2, 3, 4, 5, 6, 11, 14, 15, 19 παρ. 1α του Ν. 2472/1997 «Προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, με εκείνες της 1122/2000 οδηγίας της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα «για την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων μέσω κλειστών κυκλωμάτων τηλεόρασης», που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 19 παρ. 1α□ του πιο πάνω νόμου και τροποποιήθηκε με τις μεταγενέστερες 2162/2005 και 1/2011 όμοιες, και τα άρθρα 57 και 59 του Α.Κ, συνάγονται τα ακόλουθα: 1) Η λήψη και επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μέσω κλειστών κυκλωμάτων τηλεόρασης, εγκατεστημένων σε ιδιωτικούς χώρους από φυσικό πρόσωπο για την άσκηση δραστηριοτήτων αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών, εκφεύγει από το πεδίο εφαρμογής του Ν. 2472/1997, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 του νόμου αυτού. 2) Δεν συμβαίνει όμως το ίδιο οσάκις από εγκατεστημένο σε ιδιωτικό χώρο κλειστό κύκλωμα τηλεόρασης βιντεοσκοπούνται, "ε τη χρήση καμερών, κοινόχρηστοι εξωτερικοί χώροι, όπως μεταξύ άλλων είναι και οι δημοτικές ή κοινοτικές οδοί που τον περιβάλλουν, ή άλλοι γειτονικοί ιδιωτικοί χώροι ανήκοντες σε τρίτους, και παρέχεται στον ιδιοκτήτη του η δυνατότητα λήψης, αποθήκευσης ή άλλης περαιτέρω επεξεργασίας της εικόνας τρίτων προσώπων, που τους χρησιμοποιούν ελεύθερα, σύμφωνα "ε τον προορισμό τους, διότι τότε δεν πρόκειται για επεξεργασία προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων αυτού τούτου του προσώπου που την ενεργεί μέσα στον ιδιωτικό του χώρο, αλλά για λήψη και επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τρίτων προσώπων, που δεν έχουν σχέση "ε το χώρο αυτό. 3) Η επεξεργασία αυτή εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Ν. 2472/1997 και, επειδή προσβάλλει την προσωπικότητα και την ιδιωτική ζωή του τρίτου, κατ□ αρχήν απαγορεύεται. 4) Κατ□ εξαίρεση όμως αυτή επιτρέπεται, χωρίς τη συναίνεση του υποκειμένου της, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις: α) να αποσκοπεί στην προστασία προσώπων ή αγαθών, β) να είναι απολύτως αναγκαία για την επίτευξη του σκοπού στον οποίο αποβλέπει, με την έννοια ότι αυτός δεν μπορεί να επιτευχθεί εξίσου αποτελεσματικά "ε άλλα λιγότερο επαχθή για το υποκείμενο της επεξεργασίας μέσα, γ) το έννομο συμφέρον του υπεύθυνου της επεξεργασίας να υπερέρχει καταφανώς των δικαιωμάτων και των συμφερόντων των υποκειμένων αυτής και η επεξεργασία να "ην βλάπτει τις προσωπικές τους ελευθερίες, δ) ο υπεύθυνος της επεξεργασίας να έχει γνωστοποιήσει εγγράφως στην Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα την εγκατάσταση του κλειστού κυκλώματος και την έναρξη της λειτουργίας του "ε όλα τα στοιχεία, που απαιτεί η διάταξη του άρθρου 6 του Ν. 2472/1997 και ε) να έχει αυτός, "ε την ανάρτηση ευδιάκριτων πινακίδων, επισημάνει στα υποκείμενα της επεξεργασίας το χώρο, που εμπίπτει στην εμβέλεια της κάμερας και βιντεοσκοπείται, όπως απαιτεί η διάταξη του άρθρου 11 του Ν.

2472/1997. Και 5) Η ἡ τήρηση ή ἡ συνδρομή μιας οποιασδήποτε από τις παραπάνω προϋποθέσεις καθιστά παράνομη την δια κλειστού κυκλώματος τηλεόρασης και κάμερας εγκατεστημένων σε ιδιωτικό χώρο λήψη και επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τρίτων προσώπων, που διέρχονται έξω από αυτόν, όπως μεταξύ άλλων είναι και η εικόνα τους, ως προσβάλλουσα το δικαίωμα της προσωπικότητάς τους, και δικαιούνται αυτά, κατ' άρθρο 57 Α.Κ, να αξιώσουν χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, η οποία προϋποθέτει υπαιτιότητα του προσβάλλοντος. Εξάλλου, στο άρθρο 10 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι απόρρητη και στο άρθρο 22 προβλέπονται ποινικές κυρώσεις για όποιον, χωρίς δικαίωμα, επεμβαίνει με οποιονδήποτε τρόπο σε αρχείο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή ανακοινώνει ή καθιστά προσιτά τέτοια δεδομένα σε μη δικαιούμενα πρόσωπα (παρ. 4). Στο άρθρο 23 παράγραφος 1 του εν λόγω νόμου ορίζεται ότι φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, που κατά παράβαση του Ν. 2472/1997 προκαλεί περιουσιακή βλάβη, υποχρεούται σε πλήρη αποζημίωση. Αν προκάλεσε ηθική βλάβη, υποχρεούται σε χρηματική ικανοποίηση. Κατά την αληθή έννοια της διάταξης αυτής, σε περίπτωση πλειόνων υπαιτίων προσώπων, δημιουργείται, μεταξύ τους, παθητική εις ολόκληρον ευθύνη, και καθένα φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, που, από κοινού με άλλο, κατά παράβαση του Ν. 2472/1997, προκαλεί ηθική βλάβη, είναι υποχρεωμένο, εις ολόκληρον, να καταβάλει αυτήν. Η ευθύνη υπάρχει και όταν ο υπόχρεος όφειλε να γνωρίζει την πιθανότητα να επέλθει βλάβη σε άλλον. Στην δε παράγραφο 2 ορίζεται ότι η, κατά το άρθρο 932 Α.Κ., χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, για παράβαση του Ν. 2472/1997, ορίζεται κατ' ελάχιστο στο ποσό των 2.000.000 δραχμών, εκτός εάν ζητήθηκε από τον ενάγοντα μικρότερο ποσό ή η παράβαση οφείλεται σε αμέλεια (Α.Π. 2244/2013, Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση, ο ενάγων και ήδη εφεσίβλητος, με την προαναφερθείσα από 24-10-2014 και με Γ.Α.Κ. □../24-10-2014 και Α.Κ. □../24-10-2014 αγωγή του, κατ' εκτίμηση του δικογράφου της, ισχυρίστηκε ότι οι εναγόμενοι □ οι οποίοι είναι συγκύριοι διαμερίσματος κείμενου παραπλεύρως του δικού του, επί πολυκατοικίας κείμενης στον Πειραιά □ εγκατέστησαν από τον Αύγουστο του 2010 κλειστό κύκλωμα τηλεόρασης με τέσσερις περιστρεφόμενες βιντεοκάμερες στα αναφερόμενα σημεία κοινοχρήστων χώρων της άνω πολυκατοικίας, προβαίνοντας έκτοτε σε παρακολούθηση και βιντεοσκοπήσή του κατά την είσοδο και έξοδό του από το διαμέρισμά του, την είσοδο της πολυκατοικίας και το παρκινγκ αποκλειστικής χρήσης του στην πλωτή, κατά παράβαση του Ν. 2472/1997 και ότι εξαιτίας της παραπάνω παράνομης και της υπαιτίας συμπεριφοράς τους προσβλήθηκε το δικαίωμά του να απολαμβάνει την ιδιωτική του ζωή και να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και υπέστη ηθική βλάβη. Με βάση τα περιστατικά αυτά ο ενάγων ζήτησε να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι α) να άρουν την παράνομη προσβολή, αφαιρώντας τις βιντεοκάμερες που τοποθέτησαν επί των κοινοχρήστων χώρων της πολυκατοικίας και να παραλείψουν οποιαδήποτε παρόμοια προσβολή του στο μέλλον, με την απειλή χρηματικής ποινής και προσωπικής κράτησης για κάθε παράβαση της υποχρέωσής τους αυτής και β) να του καταβάλουν, εις ολόκληρον ο καθένας, το ποσό των 40.000,00 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη, που υπέστη από την άνω συμπεριφορά τους, η οποία συνιστά και αδικοπραξία, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή. Επί της αγωγής αυτής εκδόθηκε η εκκαλούμενη απόφαση του άνω πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, με την οποία η αγωγή, αφού κρίθηκε αρκούντως ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 4 παρ. 1, 5, 6, 11 παρ. 1, 23 παρ. 1 και 2 Ν. 2472/1997, 19 Σ, 57, 59, 346, 926 Α.Κ., 176, 908, 946 Κ.Πολ.Δ, έγινε ακολούθως δεκτή εν μέρει και ως κατ' ουσία βάσιμη και υποχρεώθηκαν οι εναγόμενοι α) να άρουν την προσβολή της προσωπικότητάς του και να την παραλείψουν στο μέλλον, με την απειλή, για κάθε παράβαση της σχετικής υποχρέωσης, χρηματικής ποινής 200,00 ευρώ και προσωπικής κράτησης ενός μηνός και β) να καταβάλουν στον ενάγοντα, εις ολόκληρον έκαστος, ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης το ποσό των 5.869,40 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Κατά της απόφασης αυτής παραπονούνται οι εναγόμενοι με την κρινόμενη έφεσή τους για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και κακή εκτίμηση των αποδείξεων και ζητούν την εξαφάνισή της, προκειμένου να απορριφθεί εξ ολοκλήρου η αγωγή και να καταδικαστεί ο ενάγων και ήδη εφεσίβλητος στη δικαστική τους δαπάνη.

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων των διαδίκων, που εξετάστηκαν στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, οι οποίες περιλαμβάνονται στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη απόφαση απομαγνητοφωνημένα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης αυτού και απ' όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα, που προσκομίζονται και επικαλούνται οι διάδικοι, τα οποία λαμβάνονται υπόψη είτε προς άμεση απόδειξη είτε προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (άρθρο 395 Κ.Πολ.Δ.) [στα οποία περιλαμβάνονται οι προσκομιζόμενες με επίκληση από τους εναγόμενους υπ' αριθ. □/19-10-2012 και □/19-10-2012 ένορκες βεβαιώσεις μαρτύρων τους ενώπιον της συμβολαιογράφου Πειραιά .. και υπ' αριθ. □/9-12-2010 και □/13-12-2010 ένορκες βεβαιώσεις μαρτύρων τους ενώπιον του συμβολαιογράφου Πειραιά . . ., οι οποίες, άσχετα από τη νομότυπη ή μη της κλήτευσης του ενάγοντος, αποτελούν απλά έγγραφα, που συνεκτιμώνται για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, αφού έχουν ληφθεί εξ αφορμής προηγούμενων δικών μεταξύ των αυτών διαδίκων και όχι για να

χρησιμεύσουν ως αποδεικτικά μέσα στη συγκεκριμένη δίκη (Ολ.Α.Π. 8/2016, Α.Π. 736/2016, Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ), καθώς και οι προσκομιζόμενες με επίκληση από τους διαδίκους φωτογραφίες, η γνησιότητα των οποίων δεν αμφισβητείται, σε συνδυασμό και με τα διδάγματα της κοινής πείρας, τα οποία λαμβάνονται αυτεπάγγελα υπόψη (άρθ. 336 παρ. 4 Κ.Πολ.Δ.), αποδείχθηκαν τα εξής: Οι διάδικοι διαμένουν σε γειτονικά διαμερίσματα στον τέταρτο όροφο πολυκατοικίας, κείμενης επί της οδού □. και □.. στον Πειραιά. Ο ενάγων είναι κύριος του υπό στοιχεία Δ1 διαμερίσματος και οι εναγόμενοι (σύζυγοι) είναι συνιδιοκτήτες, κατά 50% έκαστος, του υπό στοιχεία Δ2 διαμερίσματος. Τον Αύγουστο του 2010 οι εναγόμενοι προχώρησαν στην τοποθέτηση τεσσάρων περιστρεφόμενων καμερών παρακολούθησης και βιντεοσκόπησης σε κοινόχρηστους χώρους της άνω πολυκατοικίας. Συγκεκριμένα τοποθέτησαν: α) μια κάμερα στον κοινόκτητο μεσότοιχο του μπαλκονιού τους, σε σημείο που ο μεσότοιχος αυτός εφάπτεται στην οροφή του μπαλκονιού, κατά τρόπο ώστε η κάμερα αυτή να έχει τη δυνατότητα λήψεων σε μέρος του γειτονικού μπαλκονιού του ενάγοντος, β) μια κάμερα στον κοινόκτητο τοίχο του διαδρόμου έξωθεν της κυρίας εισόδου του διαμερίσματος τους, πλησίον του σημείου που ο τοίχος αυτός εφάπτεται στην οροφή του διαδρόμου του κλιμακοστασίου, κατά τρόπο ώστε η κάμερα αυτή να έχει τη δυνατότητα λήψεων και στη θύρα εισόδου του γειτονικού διαμερίσματος του ενάγοντος και στον έμπροσθεν αυτής κοινόχρηστο χώρο, γ) μια κάμερα στην εσωτερική πλευρά του κοινόκτητου τοίχου της πρόσοψης της πολυκατοικίας, εγγύθεν της κεντρικής θύρας εισόδου της, άνωθεν των γραμματοκιβωτίων και πλησίον του σημείου που ο άνω τοίχος εφάπτεται της οροφής, κατά τρόπο ώστε η κάμερα αυτή να έχει τη δυνατότητα λήψεων στην είσοδο της πολυκατοικίας και στον εσωτερικό χώρο αυτής και δ) μια κάμερα στην εξωτερική πλευρά του κοινόκτητου τοίχου της πρόσοψης της πολυκατοικίας, στην αριστερή γωνία της πυλωτής, πάνω από την είσοδο του κοινόκτητου παρκινγκ αποκλειστικής χρήσης των εναγομένων, κατά τρόπον ώστε η κάμερα αυτή να έχει τη δυνατότητα λήψεων και στο διπλανό κοινόκτητο παρκινγκ αποκλειστικής χρήσης του ενάγοντος. Με τις κάμερες αυτές οι εναγόμενοι παρακολουθούσαν και βιντεοσκοπούσαν, μέσω κλειστού κυκλώματος τηλεόρασης, εκτός άλλων, τη μοναδική είσοδο, από την οποία ο ενάγων είχε πρόσβαση στο διαμέρισμά του, ένα μέρος του εσωτερικού του μπαλκονιού του, την είσοδο του κοινόκτητου παρκινγκ της πυλωτής αποκλειστικής χρήσης του και τον έμπροσθεν αυτής χώρο, καθώς και τη μοναδική είσοδο της άνω πολυκατοικίας και τον εσωτερικό χώρο αυτής. Λόγω της τοποθέτησης των άνω καμερών, από τον Αύγουστο του 2010 μέχρι την άσκηση της αγωγής στις 27-10-2014, επλήγησαν ζωτικής σημασίας πτυχές της προσωπικότητας του ενάγοντος, αφού οι εναγόμενοι είχαν τη δυνατότητα από το διαμέρισμά τους να παρακολουθούν ανά πάσα στιγμή τις κινήσεις του, να λαμβάνουν κάθε φορά την εικόνα του και να την επεξεργάζονται κατά βούληση, χωρίς τη συναίνεσή του. Η αίσθησή του ότι ήταν πολύ πιθανό να βρίσκεται υπό παρακολούθηση στους παραπάνω χώρους επηρέασε σίγουρα τη συμπεριφορά του, καθώς τον έθεσε υπό έλεγχο και αδικαιολόγητο περιορισμό της ελευθερίας του ως εκδήλωση της προσωπικότητάς του και τον παρεμπόδισε στην ελεύθερη ανάπτυξη της κοινωνικής του δραστηριότητας και της ιδιωτικής του ζωής. Ο ισχυρισμός των εναγομένων ότι η τοποθέτηση των καμερών έγινε μόνο από το δεύτερο απ' αυτούς (σύζυγο της πρώτης εναγόμενης) και αληθής υποτιθέμενος, δεν θα απάλλασσε την τελευταία από την ευθύνη της, δεδομένου ότι μαζί με τον δεύτερο εναγόμενο σύζυγό της ήταν οι συγκύριοι του Δ2 διαμερίσματος και η τοποθέτηση των καμερών εξαρτιόταν από την αγαστή συνεργασία τους. Και να μεν δεν αποδείχτηκε, από το σύνολο του αποδεικτικού υλικού, η δημιουργία και επεξεργασία από μέρους των εναγομένων αρχείου εικόνων και ήχου των εναγόντων κατά τις διατάξεις των άρθρων 4, 5 και 7 του Ν. 2472/1997, πλην όμως η θέση και μόνο και η εμβέλεια του επίδικου συστήματος, που επέτρεπε τη λήψη και καταγραφή εικόνων από μέρος του μπαλκονιού του ενάγοντος, την είσοδο του διαμερίσματος του, τη ράμπα εισόδου του παρκινγκ αποκλειστικής χρήσης του στην πυλωτή και τη θύρα εισόδου της άνω πολυκατοικίας και του εσωτερικού χώρου αυτής, χωρίς τη συναίνεση αυτού, συνιστά μη νόμιμη επεξεργασία. Ο ισχυρισμός των εναγομένων ότι η εγκατάσταση και χρήση των άνω καμερών αφορά αποκλειστικά τον εσωτερικό χώρο του μπαλκονιού τους και τον απολύτως απαραίτητο χώρο μπροστά από την είσοδο του διαμερίσματος, της πολυκατοικίας και του παρκινγκ αποκλειστικής χρήσης τους και πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο άσκησης δραστηριοτήτων τους αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών και συνακόλουθα εκφεύγει του πεδίου εφαρμογής του ν. 2472/1997, κατά το άρθρο 3 παρ. 2 στοιχ. α' του ίδιου νόμου, είναι απορριπτέος ως ουσία αβάσιμος, αφού αποδείχθηκε, κατά τα προαναφερθέντα, ότι με τις άνω κάμερες οι εναγόμενοι δεν κατέγραφαν μόνον ιδιωτικούς χώρους τους αλλά και μέρος του εσωτερικού του μπαλκονιού του ενάγοντος, τη θύρα εισόδου του διαμερίσματος του και τον έμπροσθεν αυτής κοινόχρηστο χώρο, το κοινόκτητο παρκινγκ αυτού στην πυλωτή και τον έμπροσθεν αυτού κοινόχρηστο χώρο και την κεντρική είσοδο της άνω πολυκατοικίας και τον κοινόχρηστο εσωτερικό χώρο της εισόδου αυτής, ενέργειες οι οποίες δεν εμπίπτουν στο πλαίσιο της άσκησης δραστηριοτήτων τους αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών. Ο περαιτέρω ισχυρισμός τους ότι αμέσως μετά την κοινοποίηση σ□ αυτούς της επίδικης αγωγής η γενική συνέλευση της πολυκατοικίας, με συντριπτική πλειοψηφία (897/1000) ενέκρινε την άνω εγκατάσταση του κυκλώματος καμερών βιντεοεπιτήρησης και βιντεοσκόπησης από μέρους τους είναι απορριπτέος ως αλυσιτελής, δοθέντος ότι η απόφαση της γενικής συνέλευσης, ως αρμοδίου οργάνου για τη διαχείριση της πολυκατοικίας, όφειλε να έχει ληφθεί πριν την εγκατάσταση του άνω κυκλώματος (άρθρο 10 παρ. 1 οδηγίας 1/2011 ΑΠΔΠΧ και 6 Ν. 2472/1997) και το παράνομο της εγκατάστασης αυτής δεν δύναται

να θεραπευτεί με εκ των υστέρων εγκριτική απόφαση της γενικής συνέλευσης της πολυκατοικίας [π.ρ.β.λ. Α.Π. 2244/2013, Απόφαση 45/2009, ΕΠΙΤΡΟΠΗ (ΑΡΧΗ), Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ]. Σε κάθε περίπτωση, η μετά την άσκηση της αγωγής έγκριση της άνω εγκατάστασης από τη γενική συνέλευση της πολυκατοικίας δεν θα αρκούσε για να αποκατασταθεί η νομιμότητα της όλης διαδικασίας, δεδομένου ότι δεν γνωστοποιήθηκε εγγράφως, πριν την έναρξη της επεξεργασίας, η εγκατάσταση αυτή και η έναρξη της λειτουργίας της στον ενάγοντα, προκειμένου ο τελευταίος να ασκήσει ενώπιον της Αρχής το δικαίωμα πρόσβασης και αντιρρήσεων που προβλέπεται στα άρθρα 12 Ν. 2472/1997 και 13 της Οδηγίας 1/2011 (παράβαση άρθρου 6 Ν. 2472/1997 και άρθρου 12 οδηγίας 1/2011 ΑΠΔΠΧ), ούτε στην αρμόδια Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, με παράθεση μάλιστα με σαφήνεια του σκοπού της επεξεργασίας, του είδους των δεδομένων, που προτίθενται να συλλεχθούν και των τυχόν αποδεκτών των δεδομένων αυτών, με σύντομη περιγραφή των τεχνικών μέσων, που θα χρησιμοποιηθούν και των μέτρων, που έχουν προβλεφθεί για την προστασία του απορρήτου και της ασφάλειας της επεξεργασίας (παράβαση άρθρου 10 οδηγίας 1/2011 ΑΠΔΠΧ). Ειδικά η τοποθέτηση κάμερας βιντεοεπιτήρησης της εισόδου του διαμερίσματος του ενάγοντος απαγορευόταν ρητά από τη διάταξη του άρθρου 15 παρ. 3 της Οδηγίας 1/2011 ΑΠΔΠΧ, κατά την οποία οι κάμερες του συστήματος βιντεοεπιτήρησης δεν επιτρέπεται να ελέγχουν την πρόσβαση στα κατ'ιδίαν διαμερίσματα και η μονάδα ελέγχου δεν επιτρέπεται να βρίσκεται σε διαμέρισμα, αλλά επιβάλλεται να εγκαθίσταται σε κοινόχρηστο χώρο με ελεγχόμενη πρόσβαση, εκτός αν η επεξεργασία πραγματοποιείται από εξουσιοδοτημένο προσωπικό ασφαλείας, κάτι που δεν αποδείχθηκε ότι συντρέχει εν προκειμένω. Περαιτέρω, οι εναγόμενοι επικαλούνται άγνοια νόμου ως λόγο εξαίρεσής τους από τις επιταγές των άνω διατάξεων του ν. 2472/1997, πλην όμως ο ισχυρισμός τους είναι μη νόμιμος, αφού άγνοια νόμου δεν συγχωρείται (Εφ.Πειρ. 320/2003, Εφ.Αθ. 4196/2003, Εφ.Αθ. 8299/1992, Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ). Ακόμη, αρνούνται ότι οι άνω κάμερες του κυκλώματος βιντεοσκόπησης ήταν περιστροφόμενες, αλλά ο ισχυρισμός τους δεν κρίνεται πειστικός, ενόψει του ότι δεν προσκομίζουν νόμιμα παραστατικά αγοράς των καμερών, που να αναγράφουν τα τεχνικά χαρακτηριστικά τους. Ισχυρίζονται, περαιτέρω, οι εναγόμενοι ότι, καίτοι δεν ακολουθήθηκαν οι παραπάνω διαδικασίες, η τοποθέτηση των άνω καμερών πρέπει να θεωρηθεί νόμιμη, στο πλαίσιο της αρχής της αναλογικότητας που θεσπίζει η διάταξη του άρθρου 5 της Οδηγίας 1/2011 ΑΠΔΠΧ. Σύμφωνα με την τελευταία διάταξη, «Η νομιμότητα της επεξεργασίας εξετάζεται στο πλαίσιο του σκοπού, που επιδιώκει ο υπεύθυνος επεξεργασίας και υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας, η οποία επιβάλλει να είναι πρόσφορα και αναγκαία τα συστήματα βιντεοεπιτήρησης σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό, ο οποίος θα πρέπει να μην δύναται να επιτευχθεί με ηπιότερα μέσα (άρθρο 4 του Ν. 2472/1997)». Ειδικότερα, ισχυρίζονται ότι η τοποθέτηση των άνω καμερών αποτελούσε αναγκαίο και πρόσφορο μέσο προκειμένου, αφενός να προστατευτούν τα έννομα αγαθά της τιμής, της υπόληψης και σωματικής ακεραιότητας και ψυχικής υγείας των ιδίων και των ανηλίκων τέκνων τους κι αφετέρου να αποτραπούν κακόβουλες ενέργειες τρομοκρατήσής τους από τον ενάγοντα, όπως συνέβη, στις 24-7-2010, στο μπαλκόνι του διαμερίσματός τους, οπότε ο ενάγων τους απείλησε με κνηγετικό όπλο (για την πράξη του αυτή καταδικάστηκε με τη με αριθ. ΒΜ-4764/2013 απόφαση του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Πειραιά, που επικυρώθηκε από τη με αριθ. 914/2015 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Πειραιά), στις 17-9-2010, στην πυλωτή της άνω πολυκατοικίας, οπότε ο ενάγων και η σύντροφός του επιτέθηκαν στην πρώτη εναγόμενη και στο ανήλικο τέκνο της και τους τραμάτισαν, καθώς και σε άλλες αναφερόμενες περιπτώσεις, που είναι καταγεγραμμένες στο βιβλίο συμβάντων του Α.Τ. Κ Πειραιά. Ο ισχυρισμός αυτός είναι απορριπτός ως μη νόμιμος, δεδομένου ότι, να μεν με τις διατάξεις των άρθρων 4 του Ν. 2472/1997 και 5 της Οδηγίας 1/2011 ΑΠΔΠΧ καθιερώνεται ως θεμελιώδης προϋπόθεση νομιμότητας για κάθε συλλογή και επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και για τη σύσταση και λειτουργία κάθε αρχείου, η αρχή του σκοπού της επεξεργασίας και η αρχή της αναλογικότητας των δεδομένων, σε σχέση πάντα με το σκοπό επεξεργασίας, και συνεπώς, κάθε επεξεργασία προσωπικών δεδομένων, που γίνεται πέραν του επιδιωκόμενου σκοπού ή η οποία δεν είναι πρόσφορη και αναγκαία για την επίτευξή του, δεν είναι νόμιμη, ωστόσο, οι θεμελιώδεις επιταγές, που θεσπίζουν, για τη νομιμότητα κάθε συλλογής και επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, οι προαναφερόμενες διατάξεις (των άρθρων 4 του ν. 2472/1997 και 5 της Οδηγίας 1/2011), δεν αρκούνται στη διαπίστωση της νομιμότητας του σκοπού επεξεργασίας και της αρχής της αναλογικότητας, αλλά απαιτούν, επιπλέον, ιδίως τα κρίσιμα δεδομένα να συλλέγονται κατά τρόπο θεμιτό και νόμιμο και να υφίστανται θεμιτή και νόμιμη επεξεργασία, ενόψει του προβαλλόμενου σκοπού επεξεργασίας [Απόφαση 3/2007 ΕΠΙΤΡΟΠΗ (ΑΡΧΗ), Γνωμοδότηση 5/2017, ΕΠΙΤΡΟΠΗ (ΑΡΧΗ) Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ]. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως εκτέθηκε παραπάνω, οι επιταγές αυτές έχουν παραβιασθεί, καθώς η εγκατάσταση και λειτουργία του επίμαχου κλειστού κυκλώματος βιντεοσκόπησης έχει διενεργηθεί, χωρίς να τηρηθούν οι απαιτούμενες από το νόμο προϋποθέσεις και δη η έγγραφη ενημέρωση του υποκειμένου των δεδομένων □ ενάγοντος, η γνωστοποίηση στην Αρχή και η τήρηση της προθεσμίας διατήρησης των δεδομένων □ ενάγοντος, η οποία ορίζεται ρητά ότι «2. Λήψη εικόνας από εισόδους, ή εσωτερικό γειτονικών κατοικιών, κτιρίων ή άλλων χώρων: Ο υπεύθυνος επεξεργασίας απαγορεύεται να λαμβάνει εικόνα από εισόδους ή εσωτερικό γειτονικών κατοικιών, κτιρίων ή άλλων χώρων». Ας σημειωθεί ότι η απαλλαγή του υπευθύνου επεξεργασίας από την

υποχρέωση ενημέρωσης του υποκειμένου δεν επιτρέπεται πέρα από τις περιπτώσεις εκείνες, όπου οι κρίσιμες νομικές διατάξεις προβλέπουν ρητά τη δυνατότητα αυτή για ορισμένους λόγους και με συγκεκριμένους όρους και προϋποθέσεις και εν προκειμένω οι διατάξεις του άρθρου 11 παρ. 4 του Ν. 2472/1997 και του άρθρου 9 της Οδηγίας 1/2011, πλην, όμως, ακόμα κι όταν συντρέχουν οι αναφερόμενες προϋποθέσεις, απαιτείται η συντρέχουσα υποχρέωση περί γνωστοποίησης στην αρμόδια Αρχή, η οποία από καμία διάταξη νόμου δεν προβλέπεται ότι παρακάμπτεται σε περίπτωση εφαρμογής των παραπάνω διατάξεων. Μάλιστα, σε περίπτωση που ο υπεύθυνος επεξεργασίας έχει βάσιμες υπόνοιες περί διάπραξης εγκληματικής ενέργειας σε βάρος του από το υποκείμενο των δεδομένων, δεν δικαιούται χωρίς άλλη προϋπόθεση να εγκαταστήσει κλειστό κύκλωμα τηλεόρασης με βιντεοσκόπηση υποκαθιστώντας τις αρμόδιες δικαστικές αρχές. Μόνον αυτές, μέσα στα όρια διερεύνησης του εγκλήματος, δικαιούνται να προβούν σε οιαδήποτε νόμιμη ενέργεια για τη συλλογή των αναγκαίων αποδεικτικών μέσων. Τούτο μπορεί να πράξουν, αν πληροφορηθούν (π.χ. με μήνυση), ότι πρόκειται να διαπραχθεί έγκλημα, η αποκάλυψη του οποίου δεν είναι διαφορετικά δυνατή. Έτσι, ο προβαλλόμενος από τους εναγομένους σκοπός επεξεργασίας, δηλαδή η ασφάλεια των ιδίων και των ανηλίκων τέκνων τους εντός των κοινοχρήστων χώρων της πολυκατοικίας τους, σε καμία περίπτωση δεν αρκεί, ώστε να άρει τον παράνομο χαρακτήρα της εγκατάστασης και λειτουργίας του επίμαχου κλειστού κυκλώματος παρακολούθησης και βιντεοσκόπησης, διότι ο καταρχήν νόμιμος αυτός σκοπός επιβάλλεται να επιτευχθεί αποκλειστικά στο πλαίσιο, που προδιαγράφουν οι απαιτούμενοι όροι και προϋποθέσεις και δη οι επιταγές των διατάξεων των άρθρων 2 παρ. 1, 9Α, 19 παρ. 3 και 25 παρ. 1 του Συν/τος, των άρθρων 4, 5, 6, 11, 12 και 13 του ν. 2472/1997 και των άρθρων 6, 10, 11, 12, 13, 14 και 15 της Οδηγίας 1/2011 (σχετ. Απόφαση 3/2007 ΕΠΙΤΡΟΠΗ (ΑΡΧΗ) ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, οι εναγόμενοι ισχυρίζονται ότι ο ενάγων επιδιώκει την επιδίκαση ποσού χρηματικής ικανοποίησης υπέρ του και σε βάρος τους καθ' υπέρβαση των ορίων, που επιβάλλουν η καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματός του, δεδομένου ότι οι ίδιοι προέβησαν στην εγκατάσταση και θέση σε λειτουργία του επίμαχου κλειστού κυκλώματος βιντεοσκόπησης, προκειμένου να προληφθούν και να αποτραπούν μέλλουσες εγκληματικές ενέργειες του ενάγοντος και της συντρόφου του σε βάρος αυτών και των ανηλίκων τέκνων τους, ενώ δεν νοείται προσβολή της προσωπικότητας του ενάγοντος από το άνω κύκλωμα βιντεοσκόπησης, όταν προηγουμένως εκείνος και η σύντροφός του έχουν προβεί στα παραπάνω ποινικά αδικήματα σε βάρος αυτών και των ανηλίκων τέκνων τους (έργω και λόγω εξύβριση, απειλή με όπλο, κ.ά.). Ο ισχυρισμός αυτός, κατά το πρώτο σκέλος του, κατά το οποίο επιχειρεί θεμελίωση στη διάταξη του άρθρου 281 Α.Κ, είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος, καθόσον τα επικαλούμενα πραγματικά περιστατικά και αληθή υποτιθέμενα, δεν καθιστούν καταχρηστική και μη ανεκτή την άσκηση της κρινόμενης αγωγής, αφού με αυτήν επιδιώκεται η ικανοποίηση νόμιμου δικαιώματος του ενάγοντος, η άσκηση του οποίου ανήκει στη διακριτική του ευχέρεια, παρά μόνον, ενδεχομένως, δίδουν το δικαίωμα στους εναγόμενους να ασκήσουν εναντίον αυτού και της συντρόφου του αγωγή για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης από προσβολή της προσωπικότητάς τους (Εφ.Θεσ. 733/2009, Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ), ενώ κατά το δεύτερο σκέλος του συνιστά απλώς άρνηση της βάσης της αγωγής (και δη επίκληση μη συνδρομής των προϋποθέσεων του ν. 2472/1997 και της οδηγίας 1/2011 σε συνδυασμό με αυτές των άρθρων 57, 59, 914, 926 και 932 Α.Κ) που έχει ήδη διερευνηθεί ανωτέρω στα πλαίσια της εξέτασης της ουσιαστικής βασιμότητας της αγωγής, αφού τα επικαλούμενα περιστατικά εμποδίζουν τη γέννηση του δικαιώματος του ενάγοντος (Εφ.Θεσ. 733/2009, ό.α.). Κατόπιν τούτων αποδεικνύεται ότι, από την άνω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά των εναγομένων, επλήγη (προσεβλήθη) η προσωπικότητα του ενάγοντος στις εκφάνσεις, που προαναφέρθηκαν. Επομένως, οι εναγόμενοι υποχρεούνταν να άρουν την προσβολή, με την αφαίρεση των τεσσάρων καμερών βιντεοσκόπησης από τους περιγραφόμενους στο σκεπτικό της παρούσας κοινόχρηστους χώρους της πολυκατοικίας (τελικά τις αφαίρεσαν στις 2-11-2016, όπως προκύπτει από το υπ' αριθ. □./2-11-2016 δελτίο επίσκεψης τεχνικού της εταιρίας «□□□», που προσκομίζουν) και να παραλείπουν στο μέλλον κάθε παρόμοια προσβολή του ενάγοντος. Ακόμη, από την προσβολή της προσωπικότητάς του ο ενάγων υπέστη ηθική βλάβη, για την οποία δικαιούται εύλογη χρηματική ικανοποίηση από τους εναγόμενους που ευθύνονται σχετικά αλληλεγγύως και εις ολόκληρο (άρθρο 926 Α.Κ.), η οποία πρέπει να καθορισθεί, κατά την κρίση του Δικαστηρίου τούτου, με βάση το είδος, τη βαρύτητα, τη διάρκεια και τις συνθήκες τέλεσης της αδικοπραξίας, το βαθμό του πταισματος των εναγομένων και την περιουσιακή και κοινωνική κατάσταση των μερών, σε 5.869,40 ευρώ, ήτοι στο ελάχιστο καταβλητέο ποσό κατ' άρθρο 23 παρ. 2 Ν. 2472/1997, το οποίο κρίνεται εύλογο μετά τη στάθμιση των κατά νόμο στοιχείων και σύμφωνα και με τους κανόνες της ανθρώπινης εμπειρίας και λογικής. Με βάση τα προαναφερόμενα, η εκκαλούμενη απόφαση δεν έσφαλε, που δέχτηκε την αγωγή κατά ένα μέρος ως βάσιμη και κατ' ουσία και υποχρέωσε τους εναγόμενους α) αλληλεγγύως και εις ολόκληρον έκαστο να καταβάλουν στην ενάγουσα το ποσό των 5.869,40 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την εξόφληση (άρθρο 346 Α.Κ.) και β) να άρουν την άνω προσβολή και να την παραλείπουν στο μέλλον, με την απειλή, για κάθε παράβαση της σχετικής υποχρέωσής τους, χρηματικής ποινής 200,00 ευρώ και προσωπικής κράτησης ενός μηνός (άρθρο 947 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ.), αφού ορθά το νόμο ερμήνευσε και εφάρμοσε και καλά τις αποδείξεις εκτίμησε, τα δε αντίθετα υποστηριζόμενα με τους λόγους της έφεσης είναι αβάσιμα και απορριπτέα, καθώς και η υπό κρίση έφεση στο σύνολό της. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω,

πρέπει να απορριφθεί η ένδικη έφεση ως ουσιαστικά αβάσιμη. Τέλος, πρέπει να καταδικαστούν οι εκκαλούντες στα δικαστικά έξοδα του εφεσίβλητου για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας (άρθρα 176, 183, 189 παρ. 1, 191 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ.) και να διαταχθεί η εισαγωγή στο Δημόσιο Ταμείο του παραβόλου άσκησης έφεσης που κατατέθηκε από τους εκκαλούντες (άρθρο 495 παρ. 3 Κ.Πολ.Δ, όπως ισχύει), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων την από 28-4-2016 και με Γ.Α.Κ. □../4-5-2016 και Ε.Α.Κ. □../4-5-2016 έφεση κατά της με αριθ. 631/2016 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Πειραιά, που εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων, κατά την τακτική διαδικασία.

Δέχεται τυπικά την έφεση και απορρίπτει αυτή κατ' ουσία.

Καταδικάζει τους εκκαλούντες στα δικαστικά έξοδα του εφεσίβλητου για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει σε εξακόσια (600,00) ευρώ.

Διατάσσει την εισαγωγή στο Δημόσιο Ταμείο του παραβόλου των διακοσίων (200,00) ευρώ, που κατατέθηκε από τους εκκαλούντες με τα υπ□ αριθ. □□□ παράβολα ΤΑΧ.ΔΙΚ, ποσού εξήντα (60,00) ευρώ έκαστο και τα υπ□ αριθ. □□□..παράβολα Δημοσίου, ποσού είκοσι (20,00) ευρώ έκαστο.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στον Πειραιά στις 17 Μαΐου 2018 και δημοσιεύτηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, στις 31 Μαΐου 2018, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ